

РАДУЛ /ослушва се/

Някой иде! ~~Някой~~ Татко!

ДРАГАН

Дали побирчията го е пуснал вече?~~няма ли~~

/навън някой хлопа, чува се глас:/

НЕПОЗНАТИЯТ

Няма ли тук хора? Отворете ми, за ~~няма ли~~ бога!

РАДУЛ

/изкачва стъпалата подвоумява се/

Кой ли ще е? /после бързо открехва вратата/ По-скоро! Дъждът ще влезе в къщи!

/момчетата гледат очудени високия мъж, който сваля мократа си наметка, оцедва водата от косите си и сяда край о нището, простира ръце срещу огъня/

НЕПОЗНАТИЯТ

Сами ли сте тук? Къде са баща ви и майка ви?

РАДУЛ

Майка ми е на работа в полето, а баща ми е в града.

НЕПОЗНАТИЯТ

На пазар ли?

ДРАГАН

Не... Взе го побирчията да помага като ^{зидат} ~~зидат~~ новите стени на крепостта.

НЕПОЗНАТИЯТ

/навъсен и строг/ Защо го е взел да зида градски стени? Нали тук сте манастирски парици? Работите само за манастира....

РАДУЛ

/въздъхва, оглежда се страхливо, снишава гласа си/

Ех, личи се че не си от нашия край, За това не познавам побирчията Недко. Колко хора си патят от него...

НЕПОЗНАТИЯТ

Защо се не оплачат на севаста?

/Децата се споглеждат и засмиват/ ДРАГАН

На севаста ли? Та той е по-голям изедник от него! Дани цяло лято